

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRATIA
 — BRAȘOV, Strada Lungă Nr. 5. —
 — Telefon 226 —
 Abonament anual 200 Lei
 Pentru streinătate 500 Lei
 Pentru autorități, instituții și
 întreprinderi 500 Lei
 Anunțuri, reclame, după tarif

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de trei ori pe săptămână

„Ora et labora“ — spuneau Romanii
 „Credință și muncă“ — spunem noi.
 Două cuvinte cari, traduse în faptă, înseamnă: pace
 și fericire.

Cultul strămoșilor

În dimineața zilei de Sâmbătă din prezenta Rusalților, în Sâmbăta morților, mă cuprinsese curiozitatea să știu dacă Românii mai cinstească această zi și dacă mai țin la morții lor.

Ca să-mi satisfac această curiozitate, vizitai câteva cimitire. Amară deziluzie. În cele dela oraș, abia ici colo zării câte-o candelă săracă cu un opaiț clăpind la căpătâiul cătorva morminte foarte modeste, cu înfățișeri de prospețime. În cele dela țară, aproape la fiecare mormânt, pe care polomida n'a reușit încă să-l facă nevăzut, ardea câte-o luminiță adăpostită sub țiglele dela căpătâiul măruntelor sălaşuri ale celor evadați în vecinicie. Lumine indoliată mai deloc în cimitirile dela orașe. La țară aproape numai femei. Mame ceruite cari nu-și pot uita prunci pierduți. Soții trudite, cari își plâng singurătatea și năcazul, căruia nu-i mai pot face față decând bărbatul s'a mutat în curtea bisericii. Parte bărbătească aproape de loc. Doar poate câte-un moș, care-și pleacă petele albe asupra mormântului consoartei, fără de care nu mai poate trăi.

Ma! deunăzi citeam în gazete o dare de seamă despre ședința Asociației înghiebată pentru a da ființă cultului eroilor. M'am bucurat firește.

În ziua înălțării Domnului, la Ispas, sufletul ni-se cutremură când auzim goarneau, cari chlamă între noi pe mucenicii, cari s'au jertfit pentru a ne da înțelegerea țării și ochii ni-se înrourează când urmărim închinările cucernice ce se fac la mormintele lor.

Dar aceasta nu e totul. Nu e atâta cât dorim. Noi vrem un cult al tuturor morților noștri, o trăire simțită a celor ce sunt prin cei cari au fost, o înlănțuire spirituală vie a celor de azi cu cei de ieri, cu cei de totdeauna.

Am văzut cândva în Japonia ceiașe aș dori să văd și la noi. Invoc pilda acestei țări, care deși foarte departe, e mereu prezentă sub ochii noștri. Ostașii ei scriu cu sângele lor în fiecare zi o pagină în istoria lumii. Isprăvile lor își resfrâng umbrele, ce îngrijorează pe atâția, până departe peste atâtea țări streine și se trudește să dea realitate înspălmântătoare fantomă: *egemonia niponă* asupra tuturor popoarelor galbene.

Acolo în împărăția Răsăritului de Soare există cu adevărat un cult al morților, un cult al strămoșilor. E un cult *generalizat*, un cult al tuturor, al celor bogăți ca și al celor săraci, al celor mari ca și al celor mici. Cei de azi gândesc, simt și trăesc prin cei de ieri, cu gândul mereu așintit spre cei de mâine. Și ca această viață, această tradiție să fie cât mai plină, ei întind la înfinit lanțul înaltașilor, până în cele mai îndepărtate meleaguri ale originii lor. Deși alcătuiți

din diverse neamuri descălcate în arhipelagul nipon, ei adăncesc istoria, strălucirea, grandoarea, eroismul tipului unitar japonez până în epoca zeităților, făcând din acestea strămoși, creatorii țării și ai națiunii nipone.

Nici un părinte, nici un fiu, nici un moș, nici un strămoș japonez nu moare. Ei trăesc toți și spiritele celor buni călăuzesc, îndrumază, ajută, îndeamnă, însuflețesc pe urmași.

În zilele de 16—18 Iulie a fiecărui an, când se comemorează morții, la casa fiecărui nipon se aprinde o lumină, o candelă, o torță, pentru a arăta calea înaltașilor morți și a-i chema la căminul urmașilor spre a trăi câteva ceasuri sau zile împreună cu ei.

N'o fi acest cult, această trăire a celor de azi prin cei de totdeauna, una din marile cauze cari esplică virtutea ostașului nipon, disprețul de moarte al oricărui japonez, hotărârea fiecăruia de a muri în slujba țării sale, pentru a o face mai puternică, mai mare, stăpână peste Asia, capabilă de a înfrunta orice putere streină? De sigur că da!

Pilda deci nu pare de loc de disconsiderat. Mulți o imitează.

Am putea și noi să învățăm din ea, ar fi îmbucurător dacă am reuși să ni-o însușim și noi.

Ni-avem doar și noi morții noștri dragi, părinții adormiți în cinste, vieți pline de virtute, ni-avem moși viteji, înfruntători de primejdii și păstrători de glie și de sânge băstinaș, strămoși încercați, trecuți în istorie cu litere de aur, străbuni

cuceritori și stăpânitori de țări până la marginea pământului, domni ocrotitori și înțelepți, slujind și jertfindu-se pentru neam și lege, crai și împărați temuți de toată lumea, mergând până la origini divine. Iată-i pe toți capabili, volnici de a se așeza în ființa noastră, de a ne da îndrumări, de a ne conduce, de a crea virtuți, de a ne încuraja în frământările de toată ziua, de a ne susține în lupta cu aleanul și în sfârșirile de a ne păzi și păstra moșia incredințată de ei.

Scoala să ia inițiativa. E datoria ei. Dascălii cunosc materia. S'o facă cunoscută. Cărturarilor neamului s'o propovăduiască stăruitori și pretutindeni.

În marele cult al strămoșilor, copiii noștri își vor iubi mai mult părinții, îi vor respecta mai profund, vor continua opera lor cu mai mult îndemn și însuflețire. Cei tineri vor iubi și vor păstra mai cu dinadinsul și mai gata de jertfă patrimoniul strămoșesc.

Cel ce se reazămă pe virtutea strămoșească, pe amintirea înaltașilor, crește în tărie, își primenește moravurile, ascultă și se supune mai mult legilor morale și-și crează o virtute a sa, un moral al său, o individualitate, capabilă de a înfrunta oricând primejdia și de a ține piept tuturor greutăților.

Să nu stăm deci nepăsători în fața unui cult, care ne poate fi atât de folositor și care se înfățișează drept un nesecat izvor de energie și viață națională.

Să-i facem cu puțință, ca el să coboare și să-și adăncească rădăcinile în ființa noastră a tuturor.

V. Nițescu

Portul românesc.

Se pierde o comoară națională

Ne sosește din Berlin imbucurătoarea veste, că țesăturile românești, expuse și executate în atelierile de țesătorie românească, montate în pavilionul românesc al Expoziției Internaționale a Meserilor, stărnesc în mod deosebit admirația vizitatorilor pavilionului românesc.

Primim cu toată mândria națională această știre. Ea nu ne surprinde însă de loc. Gustul artistic al alegerii și combinării culorilor ca și dibăcia de admirat, cu care mâinile Româncelor au știut să facă faima acestei industrii casnice naționale, au fost de mult apreciate peste hotarele țării. Nu numai în țările bătrânului continent. Faima lor — ne-o dovedește rezultatul frumos al propagandei cucoanelor române cari au expus aceste comori naționale prin streinătate, — a trecut și peste Ocean. Chiar ochii Americanelor rece au rămas încantați de bogăția de frumusețe, semănată de suveica și acul, purtate de mâinile Româncelor.

Drept dovadă a fineții gustului artistic românesc ne servește cu mândrie faptul că Ungurii, pentru cari românescul a fost și a rămas un ghimpe în ochi, îndrăzneau și nu se jenau să-și facă propagandă, împrăștiind în streinătate ilustrate cu diferite porturi naționale *românești*, dându-le drept produs al industriei lor casnice și prezentându-le, ca „port național unguresc“.

Nu ne surprinde deci admirația, pe care această operă de artă românească o stărnește la expoziția din Berlin.

În schimb, ni e cu atât mai mare durerea în fața spectacolului trist ce ni-l prezintă situația dela noi de acasă.

Portul românesc dispăre. În județe românești ale Ardealului, dintre cari nu lipsește nici chiar vestita „țară a Oltului“, acest port începe a deveni tot mai mult un ceva al trecutului. Dacă ați străbătut în vre-o sârbătoare șoseaua, prin comunele românești ale județului Făgăraș, nu cred că ați rămas

nesimțitori în fața deosebirii între azi și ieri.

Farmecul „iilor“ și „foilor“ de odată a dispărut aproape de tot, înecat în amestecul de culori fără gust al hainelor de prăvălie, cari împing tot mai mult la o parte portul românesc.

Și am vorbit aici despre Făgăraș, adică despre unul din cele mai românești județe de dincoace de Carpați. ☺

La ce-am trece mai departe, când în toate părțile vedem cum pantofi de lac, ciorapi de mătășă și stămburi de prăvălie alungă pitorescul de odinioară.

Credem celor ce ne opun scuza, că portul românesc cu fondul lui alb este prea sensibil față de ceea-ce prezintă munca dela țară. Admitem că stămburile prăvăliei, cari înlocuesc acest inconvenient, fac, și ca preț, concurență portului românesc.

Nu înseamnă însă aceasta ca, și în Dumineci și în sârbători, bisericile și satele pline de mirosul ismei și al tuturor

florilor care se combină atât de bine cu culorile încărcate de farmec ale țesăturilor și cusăturilor românești, — să fie atât de nepăsător lipsite de pitorescul și mândria, care au făcut cinste neamului.

Măcar atât. Un port de sârbătoare, cu care să ne putem apropia în toată liniștea de mormintele moșilor și strămoșilor noștri, atunci când depunem pe ele florile respectului și recunoștinței.

Pentru păstrarea acestei mândrii a neamului nostru — un apel:

Avem preoți, avem învățători și mai ales: dascălițe. Și atâta intelectualitate încă pe sate.

Să simtă toți aceștia nu numai bucuria veștii ce ne vine, — ca un memento — dela Berlin. Să se lase mai mult înfiorați de durerea ce ne-o stărnește aceasta, — când simțim *paguba pierderii* unei atât de mari comori artistice, naționale!

După moartea politicianismului

Îmbunătățirea soartei țăranilor

Poate nu s'ar cuveni să mai vorbim despre acest mort, după care nu știu dacă au plâns câțiva, dar după urma căruia a răsuflet ușurată întreagă nația, ca și cum piatra care l'a înormântat ar fi zăcut pe pieptul acestei mulțimi osândite prin viața lui, la povara acestei greutăți de blestem. Acum, după câteva luni de svârcolire a acelora cari i-au fost copii naturali, se poate spune, că realitatea — existentă cândva — a politicianismului, și-a pierdut și ultimele rezonanțe, ca ecourile unui prohod înghițite de bezna și depărtare.

Trebuie să recunoaștem însă, că în străfundurile multor suflete, viciul acesta al veacului nostru românesc, a cariat adânc mulțimea conștiințelor ușoare. Pentru aceștia, dispariția aceleia care le-a fost idol și protector, nu poate fi nici acuma crezută. Acestora cu greu li se vor scoate din inimă și minți amintirea lui și nădejdiile întoarcerii.

Se întâmplă însă că în urma acestei dispariții, aspectul total și complex al vieții a început să se schimbe. Realitatea acestui adevăr este prea evidentă, pentru a mai insista asupra lui. Acesta este motivul pentru care scriem aceste rânduri. Cu toate acestea cele ce se văd, constituie numai începutul acestei ere, care va însemna pagină cu chenar domnesc în cronica vrerilor noastre.

Cu toate acestea, rămân încă atâtea de făcut. Punctul pe care l'am vrea mai ales pe primul plan al preocupărilor și pentru care vom scrie mereu, este acela a *îmbunătățirii soartei țăranilor*. Suntem prea legați de glie, ne este poate prea apropiat cântecul acela al lanurilor și ostroavelor, pentru ca să nu

amintim, ori decâte ori se ivește prilejul, de acei cari ne sunt reazăm și din mijlocul cărora am pornit.

Moartea politicianismului le-a strâns sufletele unele de alte. Răsăritul le luminează iarăș frunțile cu gândul muncii și-al bunei înțelegeri.

În miezul acesta de vară și de muncă, am vrea și mai mult să se vadă prezența autorității. Drumurile au început să se netezească iar cele închise să se redeschidă. Ne-a impresionat în mod cu totul deosebit grija care s'a pus la însemnările din acest început de an, astfel că se poate nădăjdui că nu numai în ogoarele sufletelor va incolți și rodi bogat, sămânța nouă.

O problemă însă, pe care o trăim poate și noi, este aceea a *plecării dela brazdă a fiilor ei*, care departe de ași rostui destinele în drumuri mai bune, naufragiază cu sufletele lângă ziduri de uzine și pe margini de asfalt. Această plecare a țăranilor dela pământul lor trebuie oprită. Odată cu înstrăinarea locului se înstrăinează și sufletul.

Nu vorbim de acei cari, năpăstuți de Dumnezeu și oameni, sunt siliți să părăsească satul, pentru a întâlni în fum și praful străzilor, o soartă mai bună. Aceștia — se pare — nu vor afla nici aici decât amăgirea vieții de toate zilele.

Sunt însă mulți cari, cu pământ și țărni, le lasă să trudească în înțelenire, pentru o viață de oraș cu toate blestemele beznei. S'ar lăsa locul liber acelor cărora, viața de plugar român nu le este posibilă și s'ar ajunge astfel la normalizarea acestor nefericiți.

Cu rândulala nouă de astăzi cei dela ogoare vor primi pe zi ce trece tot mai mult din

dragostea Aceluia pare să este Stăpân și Rege. Atunci deslășirea lor va fi cu neputință și cel dintâi se vor bucura de stăpânul și pajăstea verde a câmpurilor. Atunci se vor uita toate

biestemle și toate urțile unor vremuri, pe cari politiciștii le făcuse imposibile de tratat. Și acestea toate, la țărani și parțially noștri!

Georges Renard.

Istoricul Corporațiilor

— Urmare —

Vânzarea-i privegheată, ca și lucrarea. Nu numai că greutatea și măsurile trebuie să fie adevărate, cercetate, potrivit unor tipare, ce sunt păstrate cu grijă. La Florența, spre pildă, este, „*talagul ferecat*” din *Calimala*, ce face lege pentru măsurarea țesăturilor de lână, dar, mai mult. Este o risipă de amănunt despre felul de cum să se măsoare. Sunt dascăli anumite, cum să dai cu cotu la o bucată de postav, cum să umpli o baniță cu ceapă, la care să-i aduci cu brațele înprejur ca să-i îndeși umplutura, și astfel să măsoari bine.

Pentru marele negoț, corporația orînduște cerințele, care să facă o vânzare temeinică, îndatorirea arvunei și-a aldămașurilor, ziua hotărâtă a plăților, câtimea scontului, folle în care să se dosească dobânda oprită de Biserică, felul de cum să fie ținute registrele... Dreptul comercial va eși trup și suflet din aceste statute. Și ntrucât șchiopătarea unuia de la cuvântul lui, poate păta cinstea tuturor, se pricepe, dacă nu zice ca el, asprimea pedepselor jurulte falților: darea în vileag a numelui și chipul lor, darea afară din corporație, închisoarea, uneri alungarea din cetate.

Această silință foarte legiuită și necurmată, ca să chezăghe izbânda corporației, aduce după mine o tristă urmăre. Este dorința pătimăș de-a micșora, sau, dacă-i cu puțință, de-a înlătura concurența. Evul Mediu n'a cunoscut dreptul, decât sub chipul părtinirii. Corporația năzue veșnic să-și aibă numai ea dreptul meseriei în cetate. Ea ar fi voit să ia lătura din cale orașele vecine și asta-i taina războaelor înverșunate dintre Bruges și Grand, Sienna, Pisa și Florența, Gema și Venetia,...

Dovezi despre acest suflet închis sunt din belșug. Mai întâi se străduiau, să fie în ascuns urzelle meșteșugărești, de care se folosec, precum astăzi un stat ține învăluit în taină submarinul, sau explozibilul ce-l are. Vai de acela, care va trăda, ceace trebuie tănuț, pentru că asta-i un mijloc de înțăietate asupra altora... Este pedepsit de tovarășii lui, pedepsit de lege. Neguțătorii din Calimala jură de a nu mărturisii, ceace se va vorbi în sfaturile corporației. Florența își datorează o parte din avutul ei, pentru că multă vreme aproape ea singură a știut să fabricie țesătura de aur și argint.

Să dăm o pildă despre ceace putea să coste o scăpare de vorbă. La Venetia, în 1454, o lege poruncește: *Dacă un lucrător trece într'o țară streină o artă sau un meșteșug, în paguba Republicii, i se va da porunca să se înapoizeze în patrie. De nu se supune, i se va închide neamurile apropiate, pentru că legătura de neam să-l hotărăscă a se întoarce. Dacă stărue în apucătura lui, se vor lua măsuri tainice, ca să fie ucis orișunde va putea fi întâlnit.* Să dăm o pildă hazlie despre priveghearea ce o da corporația, ca să nu fie lăsat a i se trece peste îndeletnicirile ei. La Paris, corporația vânzătorilor de pasări, ținea, fără a isbuti de altfel, să împiedice cetățenii de a pune să ciocească canarii, ce-i aveau prin colivii, intrucât asta îi vătâma, negotul.

Ne dăm seama, că aceste to-

vărășii, așa de împătimit de driturile lor, nu erau tocmai blajine față de neguțătorii și meșteșugarii veniți din afară. În orașele jurate, — se zicea așa, în Franța, acelea unde munca era organizată, — brevetul de meșter, dobândit într'un oraș vecin, chiar într'un oraș frate sau prieten, nu era luat în seamă, intocmai precum astăzi diploma de doctor în medicină nu dă dreptul, de la un Stat la altul, să profesezi medicina. Ca să-ți deschizi dugheana ta, trebuia să-ți fi făcut ucenicia în cetatea însăși. Trebuia, cel puțin, să fi învățat meseria vreme de atâtea ani, pe cât se cerea ucenicilor băștinași. Neguțorii cari veneau din afară, nu ca pasările călătoare, ducându-se odată cu târgurile, ci pentru a rămâne și a se statornici în țară, erau supuși acelorași in-

datoriri, ca și cetățenii sau burghezii de baștină. Năveau, cu toateastea, parte la trecerile, de care se bucurau aceștia. Nu puteau intra în corporații. Al cătăuiau adevărate coloniști, care încercau să dobândească, cari cumpărau adesea dela stăpâni, cu bani sunători, îngăduința de a locui și de a negoța, dar cari erau oricând primejduiți de a fi închiși sau luați la goană, mai ales când erau negustorii de bani, — zarafi, cămătari. Lombarzii, în Franța și în Angliera, pătimira de multe ori din pricina acestor repetate străjnicii. Veneticii, cutoatecă puteau să fie de obârșie de primpjur, erau săcăliți cu tot felul de zăgăzui și îndatoriri.

În scurt, obișnuit, târgul din oraș era juruit cetățenilor orașului. Politica corporațiilor, a baterie făcând uneri corporațiile marelui negoț, era ca să închiză porțile, mărfurilor din afară, pe care le putea ele lucra. Înăuntrul zidurilor, răvna lor era, ca să ruineze sau să-i vâre în rândurile lor, pe acela cari lucrau neatârnat aceeași meserie. La nevoie îl ocolea. Dacă cuvântul boicotare nu era încă născocit, faptul era.

— Va urma. —

O anchetă la C. F. L. B.

În doi numeri precedenți ai ziarului nostru ne-am ocupat cu hotărârea Consiliului de igienă al Municipiului Brașov de a scoate tramvaiul din centrul orașului până la fabrica de ciment.

Deoarece această hotărâre, care a fost de altfel apelată de Consiliul de administrație al tramvaiului (C. F. L. B.), formează obiectul de discuție în public ca și în presa Capitalei (Ziarele „*Timpul*”, „*Curentul*”, „*Universul*”) am ținut să facem o anchetă la fața locului, prezentându-ne la direcția C. F. L. B., care ne-a pus la dispoziție toate actele, cari privesc dreptul de funcționare al societății dela înființarea acestei întreprinderi dându-ne și toate lămuririle cerute.

Din concesiunea obținută la timpul său (1888) ca și din contractul încheiat între concesionarii și orașul Brașov la 1890, aprobat de toate forurile în drept, rezultă că Societatea C. F. L. B. este îndreptățită să circule pe traseele existente și în condițiunile stabilite și în actul de concesiune până la expirarea concesiunii.

Cu toate acestea în hotărârea recentă a Consiliului de igienă se spune între altele:

„Constatăndu-se, că prin funcționarea liniei de tramvai C.F.L. locale Brașov—Satulung pe porțiunea Parcul Carol II.—Fabrica de Ciment se aduce locuitorilor acestui oraș grave prejudicii de ordin sanitar, al siguranței de circulație prin aceea că acest tranvai așezat pe șini primitive deasupra nivelului străzii simple și cu porțiunea dintre șini și între partea pavată a străzii nepavată, mai departe prin aceea că locomotivele produc un fum foarte supărat, zgomot mare și trepidațiuni simțitoare, care conturbă nu numai pe locatarii din traseul indirect ci și buna funcționare a celor mai importante instituțiuni ca Administrația Financiară, poșta centrală, tribunalul, etc. prin fața cărora trece și din care cauză prezintă un permanent pericol, mai departe prin aceea că traversând cele mai importante artere de circulație, formează un obstacol vecinic pentru circulația vehiculelor și a pietonilor,

„avându-se în vedere, că situațiunea aceasta dăunătoare nu se

poate ameliora nici prin lucrări de amenajare, în baza art. 309 și 314 din legea sanitară întreprinderea se declară insalubră pentru centrul orașului și va fi somată prin serviciul sanitar ca în decurs de una lună dela primirea somațiunii să sisteze funcționarea pe traseul Parcul Regele Carol II, Fabrica de Ciment, iar Primăria Municipiului Brașov, să fie rugată să ia cele mai grabnice măsuri pentru ridicarea liniei și refacerea șoselei”.

Din actele oficiale ce ni s'au pus la dispoziție rezultă clar, că direcțiunea C. F. R. n-a primit din partea autorităților nici o plângere de felul celor amintite mai sus, că drepturile legale n'au fost nici odată contestate ci din contră confirmate de către Ministerul Lucrărilor publice și al Comunicațiilor prin adresa Nr. 24747—1933 prin ordinul ministerial 11603—1934 și mai recent prin Jurnalul Consiliului de miniștri Nr. 763 publicat în Monitorul Oficial cu n-rul 102 din 6 Mai 1935.

Din hotărârile Consiliului de administrație ca și din registrele societății mai rezultă următoarele:

În patrimoniul Societății s'au investit sume considerabile din partea actualei conduceri românești — fosta conducere maghiară predând exploatarea cu peste 6 milioane datorii, linia, podurile, vagoanele și mașinile într'o stare desorganizată și rea, — investindu-se și în aceste lucrări și în interesul și al Statului, sume importante. S'a început înlocuirea mașinelor cu aburi, cu motoare Diessel și se continuă cu transformarea și înlocuirea și a altor mașini, cu toate că prin actul de concesiune Societatea nu este obligată.

S'a intervenit în repetate ocazii în ultimii ani la Primărie unde s'au prezentat membrii din conducerea Societății în scopul de a se executa unele lucrări de transformarea liniei și cedarea din partea Primăriei a unui alt loc central pentru stațiunea tramvaiului, consimțind să eșim de pe raza parcului. Nici până azi nu s'a primit vre-un răspuns cu toate urgențările făcute.

Ultima cerere a Societății s'a înregistrat la Primărie sub Nr. 2774 din 31 Ianuarie 1938 și prin care s'a solicitat ca să se

hotărăscă părăirea și a porțiunii dintre Cazarma Rnș. 89 Inf. și Tribunal angajându-se societatea să înlocuiască șinele, traversale și să contribuie la cheltuieli în mod benevol. S'a mai cerut să se dea cotela de nivel la unele treceri precum și să se fixeze o ședință la care să fie citată Societatea.

Nici la această intervenție scrisă nu s'a primit vre-un răspuns. În concluzie: Dat fiind interesul pe care îl are Statul în Societate, care este tutelată de

către Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, și care stă sub regimul Legii Cailor Ferate Particulare din 1926, în contra Societății C.F.L.B. nu se poate lua nici o măsură fără o prealabilă anchetă, în contradicție cu la care să fie citat și Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor și fără care nu se poate nici construi, nici modifica și nici ridica vre-o șină, sau opri circulația.

— Va urma —

PARAZIȚII

I

Vremurile în care trăim ne fac să ne gândim la paraziți și cum s'ar putea aceștia înlătura. Paraziți găsim între oameni, între animale, plante, sau insecte, cari trăesc în paguba, sau din munca altora.

Un exemplu va lămuri și mai bine parazitismul.

În fabula lui Lafontaine „Musca la munca câmpului” se clarifică bine această chestiune: o muscă se întoarce pe înserate pe lângă o căruță trasă de doi cai, foarte veselă. Fiind întrebată de unde vine așa seameată, ea răspunde: Dela câmp unde am muncit din greu. Dar cum? Am băzăit toată ziua la urechile cailor, care au muncit astfel, îndemnați de mine, din greu la plug. Dacă nu eram eu nimic nu s'ar fi făcut.

Din această fabulă plină de înțeles vedem că țărani și cailor au muncit din greu, dar musca bătând la urechile cailor, pretinde că ea a făcut totul și deci ei i se cuvine tot meritul. Iată parazitismul în toată goliiciunea lui crudă și pretențioasă: Băzătul muștilor la urechile cailor ce muncesc din greu.

Și câți nu sunt ca musca din fabula lui Lafontaine!

Când s'a introdus Fascismul în Italia, două sute de mil de lucrători dela căile ferate se plângeau că muncesc prea mult și cereau reducerea orelor de serviciu. S'a redus atunci de fascism numărul lucrătorilor de la căile ferate, la a trela parte cu o leafă mai bună și serviciul a mers mai bine și mai cu spor. Era deci la căile ferate italiene o viață anarhică, o viață parazită, căreia i s'a pus brusc capăt de fascism.

De altăparte intermediarii, traficanții de afaceri și mai ales speculanții, cari fac ca mărfurile să treacă prin mai multe mâini, până să vină la cumpărător, sunt deasemenea veritabili paraziți, cari scumpește viața pe spinarea consumatorilor, când s'ar putea cumpăra mărfurile mult mai eștin, dacă s'ar reduce numărul paraziților intermediari, organizându-se mai sistematic raporturile dintre producător și consumator spre binele general al mulțimi.

Pentru a înlătura șomajul la tineretul studentesc, care șomaj în ultima analiză tot un fel de parazitism este, dar, forțat și fără voia aceluia care îl suferă, se impune neapărat, pentru buna liniște a țării, ca în toate școlile superioare să se primească numai strictul necesar de elevi, bine selecționați, ca nu cumva la terminarea școlilor de specialitate, să nu găsească întrebuițare.

De timpuriu trebuie îndreptat tineretul spre industrie, comerț, meserii, agricultură, viața rodică și sănătoasă dela țară și toate carierele libere, ca astfel să nu fim o țară mai mult de funcționari, iar bogățiile țării să rămână pe mâinile și spre marelui profit al streinilor. Să fim o țară de producătorii rodicii, nu numai de consumatori.

Preocuparea de căpetenie a guvernanților noștri trebuie să

fie de a avea un tineret sănătos, moral, cult, bine indrumat, bine pregătit pentru lupta grea a vieții în toate ramurile de activitate socială, un tineret capabil de muncă rodică, pentru ași asigura o existență demnă și productivă. Să nu fie în nimic tineretul nostru inferior concurenților de altă naționalitate cu care vine în contact de muncă și activitate zilnic.

Să redăm încredere neamului nostru în forțele și valorile sale intelectuale și morale. Să nu mai credem că streinii ne sunt superiori în ceva. Aceasta este o credință false, pe care practica de toate zilele o arată cu totul ne întemeată. Să cercetăm însă viața și activitatea altor națiuni, pe toate terenurile lor de manifestare, pentru a trage dela ei toate învățămintele practice și folositoare de care am avea nevoie.

Jefuitori de morminte

Zilele trecute o bandă de patru țigani au jefuit mai multe morminte din cimitirul săseac din Reghin. A doua zi țiganii au fost arestați și au recunoscut fapta lor mârșavă.

S'a constatat din interogatoriile luate, că țiganii au deschis 28 morminte, îndeosebi de acelea acoperite cu lespezi de piatră. Cu ajutorul unui drug de fier au ridicat acoperișul de piatră, iar cu scara s'au scoborât în morminte, au deschis apoi sicriele luând dela morți tot ce au găsit: inele, brățări, cercei. Lanțurile dela gâturi le-au luat desfăcând capul de trunchiu, într'un caz n'au mai pus capul la loc, ci l-au așezat pe piept.

Gazdele cari au cumpărat bijuteriile sunt ceasornicarii: N. Kovacs și văd. Hedvig Hofdemel din localitate. Dentistul Eugen Kopacz, tot din Reghin, a cumpărat dela țiganii danturile și dinții de aur pentru a le folosi la cei vii. Ștefan Rincu din com. Alunș, a cumpărat niște pantofi.

Ca elevă de 13 ani am suferit foarte mult de o răceală de cap. Toga mi-a ajutat în mod uimitor! Foarte eficace a fost și la durerile reumatice, de cari suferea tatăl meu. Tabletele Toga sunt de neînlocuit.

Nu trebuie cuvinte înșălătoare ci o eficacitate de vindecare durabilă; iată pentru ce s'a impus Urodonal-ul.

Cităm cuvintele Doctorului Raynaud, fost medic șef al spitalelor maritime: „Experiența de toate zilele probează, în adevăr, că Urodonal-ul procură nu numai maximul de energie pentru a topi acidul uric dar în afară de faptul că este cu totul nevătămător, mai posedă și alte calități. Prin diureza importantă ce o provoacă, el întretine mai întâi permeabilitatea filtrului renal pe care îl spală neîncetat și pune organismul la adăpost de arterioscleroza.

Vizitați „Luna Bucureștilor”

care a fost prelungită până la 9 Iulie a. c. Vizitatorii se bucură în tot acest timp de o reducere de 50 la sută pe C. F. R.

Noile ținuturi ale României întregite

Cu prilejul redactării proiectului definitiv al reformei administrative s'a făcut o modificare în ce privește noile ținuturi.

Vor fi tot zece ținuturi, așa cum s'a hotărât în ultimul timp, dar ele au căpătat altă structură geografică, ținându-se de astă dată seama de actualele hotare ale județelor și primind unele din ele alte denumiri.

Astfel noile ținuturi vor fi:

1. Argeș, cu capitala București, cuprinzând județele Argeș, Muscel, Brașov, Trei-Scaune, Prahova, Buzău, Dâmbovița, Teleorman, Vlașca și Ilfov;

2. Olt, cu capitala Craiova, cuprinzând județele Olt, Mehedintși, Gorj, Vâlcea, Dolj și Romanși;

3. Timiș, cu capitala Timișoara, cuprinzând județele Arad, Timiș-Torontal, Caraș, Severin și Hunedoara;

4. Crișuri, cu capitala Cluj, cuprinzând județele Bihor, Cluj, Sălaj, Satu-Mare, Maramureș, Someș și Năsăud;

5. Suceava, cu capitala Cernăuți, cuprinzând județele Hotin, Dorohol, Rădăuți, Storojineț, Câmpulung, Suceava, Cernăuți și Zastavna;

6. Prut, cu capitala Iași, cuprinzând județele Soroca, Bălți, Botoșani, Iași, Neamț, Roman, Vaslui și Bacău;

7. Nistru, cu capitala Chișinău, cuprinzând județele Orhei, Lăpușna, Tighina și Cetatea Albă;

8. Dunărea, cu capitala Galați, cuprinzând județele Putna, Tutova, Tecuci, Fălciu, Covurlui, R.-Sărat, Brăila, Cahul, Ismail și Tulcea;

9. Mării, cu capitala Constanța, cuprinzând județele Ialomița, Durostor, Callacra și Constanța; și

10. Alba-Iulia, cu capitala Alba-Iulia, cuprinzând județele Turda, Mureș, Odorhei, Sibiu, Făgăraș, Alba, Târnava Mare, Târnava Mică și Ciuc.

O frumoasă

manifestare străjerească

Populația din cartierul Sft. Petru a trăit Duminică 19 Iunie a. c. o adevărată manifestare străjerească; ridicarea pavilionului la școala primară Nr. 5 din orașul Brașov. Cu numărul destul de mic de elevi, deoarece școala are abia 4 posturi și cu număr mic de puteri didactice, a căror muncă cu adevărat educativă s'a văzut în numita zi, se putea oricine aștepta la mai puțin decât s'a realizat pe teren.

Executarea mișcărilor, ordinea și disciplina în care s'a lucrat, cum și atmosfera familiară, plină de dragoste și bună dispoziție pentru realizarea programului străjeresc, constituiesc un merit de prim ordin atât pentru harnicul comandant de stol d-l Vasile Creangă cât și pentru ceilalți comandanți; d-na Victoria Sasu și d-l Dogaru și d-na inv. Benga. Nu s'a văzut nimic silit, nimic forțat. La reușita manifestărilor au contribuit mult și cuvântul cald al comandantului de stol și vorbirea înălțătoare a păr. Furnică, cum și cuvântarea către străjeri plină de învățăminte a d-lui inginer Nestor delegatul legiunii.

Prefectura a fost reprezentată prin d-l secretar general Podea. Au asistat și câțiva învățători și un numeros public, cari au admirat expoziția școlii apoi, prin hărnicia d-nei Creangă s'a servit notabililor o delicioasă gustare.

Asistent

Cooperativa „Traiul”

Din inițiativa și prin neșovăitoarea stăruință a d-lui prof. Ath. Bălăcescu, președintele „Ligii Culturale” locale, s'a pornit în orașul nostru, Brașov, o acțiune pentru înființarea unei cooperative. Această cooperativă, deocamdată, va avea de scop, să facă o brutărie sistematică, care să scoată, cel puțin populația românească din specula, ce i se face de ghiburii stăpâni ai brutăriilor actuale, în majoritate străini, ce fabrică o pâine din cartofi și prea puțină făină de grâu, în schimbul unor prețuri de camătă.

Deși se făcuse câteva sute de invitații, pentru seara de 18 Iunie a. c., la liceul „Mesota”, când s'au pus definitiv bazele ale acestei cooperative, s'au înființat, totuși, prea puține persoane. O dovadă mai mult, că Românii se mișcă greu, când este vorba de inițiativă practică.

Printre cei de față, se deosebiau d-nii: colonel Strat, Dr. Nistor, medicul primar al județului, Mărcuș, directorul Băncii Naționale, locale căpt. Văduva, profesor Bălăcescu, inspector școlar Pușcariu, căpităn-avocat Mihăilescu, Dumitru Dulnea, Bărbuceanu, Ovesea, Petre Tenghea, Iuliu Negulescu, Petre Popescu, Jean Beschia și alții.

După câteva lămuriri date de inițiator, s'a procedat la subscrierea statului, fixându-se o nouă adunare, pentru constituirea comitetului și-a formalităților de legalizare pe ziua de Vineri, 24 crt., tot la liceul „Mesota”, orele 6 seara. Atunci sunt chemați toți bunii Români. conștienți de rolul cooperativei, spre desrobirea economică a națiunii noastre, să vie în număr cât mai mare.

Cooperativei brașovene de brutărie i s'a dat numele „Traiul”. Noi îi urăm trai lung și nesfârșită izbândă.

Comunicate

Direcțunea Generală a Presei și Propagandei Naționale comunică următoarele:

I. Având în vedere art. 41 și 42 din Regulamentul controlului mijloacelor de existență a publicațiilor periodice, Direcția Generală a Presei și Propagandei Naționale face cunoscut pe această cale tuturor administrațiilor de Stat, instituțiilor depeinzând de el sau aflate sub controlul său, administrațiilor județelor, comunelor sau instituțiilor aflate sub controlul acestora, societăților anonime în administrația cărora figurează un comisar al guvernului, societăților de regle mixtă și societăților autonome că orice publicațiune ce ar avea de făcut în ziare, trebuie trimisă acestei Direcțiuni spre repartizare.

II. Având în vedere art. 41 și 42 din Regulamentul Controlului mijloacelor de existență

a publicațiilor periodice, Direcția Generală a Presei și Propagandei Naționale face cunoscut pe această cale tuturor publicațiilor periodice (din țară (ziare, reviste etc.) că trebuiesc să comunice până la data de 1 Iulie a. c. Serviciului Publicității al acestei Direcțiuni Generale, următoarele date:

1) Cine este proprietarul publicațiunii. 2) Tirajul real. 3) Când apare publicațiunea. 4) Câte ediții are. 5) Dacă a fost subvenționată de către vreun partid politic, societate culturală, profesională etc. și 6) Dacă publicațiunea întrebuințează matrite.

Odată cu răspunsul de mai sus, proprietarii sunt rugați să trimează trei exemplare din publicațiunile ce le aparțin, precum și a comunica tarifele de publicitate existente.

Comunicarea unor date cari nu corespund adevărului vor atrage după sine cele mai severe sancțiuni.

BULETINUL POLIȚIEI

S-a aruncat în fața trenului. În ziua de 20 Iunie a. c., locuitorul Fundentzy Otto, de 30 ani din Brașov Str. Iuliu Maniu Nr. 33 s-a aruncat înaintea trenului în gara Brașov. Trenul i-a zdrobit un picior iar corpul i-l-a aruncat la câțiva metri. Fiind dus la spital cu salvarea, după câteva ore de chinuri a încetat din viață.

Asupra lui s-a găsit o scrisoare prin care arată că se sinucide din cauza unei boli incurabile.

Furt. D-l Mesaroș Iosif din comuna Joseni Jud. Ciuc, a făcut reclamațiune poliției contra pungăși necunoscuți, cari i-au furat din buzunar portmoneul cu suma de 600 Lei pe când vroia să se coboare din tren în gara Brașov.

Pungaș prins. Organele Poliției Gării au prins pe pungășul Brebene Ioan, care este urmărit de mai mult timp fiind autorul a mai multor furturi.

Sinucidere. În ziua de 21 Iunie a. c., pe la orele 16,15 impiegatul Vasile Munteanu dela Tribunalul Brașov, s-a sinucis în Biroul registraturii, trăgându-și un foc de revolver în tâmpla dreaptă. Moartea i-a fost fulgerătoare. Cauzele sinuciderii ar fi de ordin sentimental.

Cercetările au fost făcute de către d-l Director al poliției Lipoveanu delegat expres de către d-l Prim Procuror Grigoriu.

Camera de Muncă Brașov are nevoie pe timpul dela 25 Iunie până la 3 Septembrie a. c., pentru Colonia sa de vară din județul Constanța, de un bucătar sau bucătăreasă cu bună calificăție. Ofertele se primesc la Secretariatul Camerei, Str. Regina Maria No. 58, în fiecare zi dela ora 8—1. 1—1

RANITE

cele mai ieftine la Sport Gust

Strada Voevodul Mihai 24
DETAIL ANGRO
330 1—0

CINEMA „ASTRA”

Azi și în zilele următoare

Vedeta preferată a sexului frumos

Robert Taylor și Barbara Stanwyck

într'o realizare amuzantă, pasionată a dragostei și răzburării

EU ȘI CUMNATA MEA

Regia: W. S. Van Dyke Complectare: Jurnal nou Paramount

Atențiune! VINE! Atențiune!

cea mai impresionantă realizare a ecranului

MINCIUNA NINEI PETROVNA

Nr. 9.423
18.VI.1938.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală celor interesați că în ziua de 2 Iulie 1938, orele 11, în cabinetul dirigintei ofiului Brașov I, precum și la Direcția Generală P.T.T. Direcțiunea Economatului se va ține o tratare prin bună învoială pentru aprovizionarea cu 80.000 kgr. păcură specială cu punctul de congelare 0° C. conform caletului de sarcini Nr. 54 (art. III), necesară încălzirii ofiului ptt. Brașov I, în luna anului 1938/39, cu respectarea normelor generale din Monitorul Oficial Nr. 127/1931 și conform dispozițiilor L. C. P.

Caletul de sarcini se poate vedea în orele de serviciu dela 8—13 și 16—19 p. m. în registratura ofiului ptt. de reședință Brașov.

Ofertanții se vor prezenta la termen cu oferte închise, sigilate și timbrate.

Diriginte, Găgiulescu

Contab. de mat., Finta
368 1—1

Se caută

lucrătoare

curate, indemnitate, cu imediată angajare la

Hess S. A.

361 2—2

Anunț de închiriere

Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Schefu închiriază pe cale de licitațiune publică cu oferte închise, casele din Str. Fântâna Roșie 1, pe termen de trei ani, cu începere dela Oct. 1938.

Ofertele conținând vadul de 10%, dela suma oferită se vor înainta în plic sigilat Biroului Consiliului parohial până cel mai târziu la 25 Iunie 1938, ora 12 a. m.

Ori ce alte informații în Biroul Consiliului parohial, Piața Unirii 1.
356 3—3 Consiliul parohial.

MARE INDUSTRIE CHIMICA DIN ARDEAL, caută funcționar tânăr, cu armata satisfăcută, spre angajare imediată. Condițiuni: să scrie și vorbească perfect românește, să scrie și vorbească bine limba germană, să fie de origine etnică română. Salar după înțelegere. Oferte la ziar sub: INDUSTRIE CHIMICA. 352 3—5

INSTALAȚIUNI ELECTRICE LAMPI LUSTRE

10 Rate lunare

„ELIMA” S. A.

BRAȘOV

Strada Voevodul Mihai 24

317

6—6

TECHIRGHIOI RENUMITA STAȚIUNE BALNEARA

SEZON 15 MAI — 1 OCTOMBRIE
REDUCERE 50% PE C. F. R.
BAI CALDE ȘI RECI CU NOMOL PLAJĂ LA MARE!
VINDECĂRI MIRACULOASE SE OBTIN ÎN:

REUMATISME, GUTA, ARTRITIS, TUBERCULOZA EXTERNA
BOLI DE FEMEI, RAHITISM, etc.

Zece stabilimente de băi, vile și restaurante pentru toate categoriile de vizitatori (cu și fără dietă) • Muzică militară, distracții, excursii periodice Mangalia, Balcic, Ecrene. • PREȚURI FOARTE MODERATE

Croitoria P. STOICA

distins cu Diploma de onoare și Medalia de aur.
Brașov, Strada Regele Carol Nr. 25. Etaj I.

Sărbătorirea cărții

Pentru ziua de mâine, 23 Iunie, s'a fixat data, când sbuciumul gândurilor scrise, va primi de pretutindeni omagiul vieților care se duc. Pentru ziua de mâine, aceleași cărți, cari vor înfrunta ciuda anilor, vor primi din partea însetaților pentru frumos și bun, prosternare de gânduri religioase.

La început o zi, apoi o săptămână, anul acesta, închinarea cărții va cuprinde zilele unei întregi luni de bucurie și sărbătoare. Făurarii frumosului scris, năvodarii nopților și stelelor, vor coborâ cu brațele pline de gânduri și vor purta toamna singurătăților lor, prin fața frunților aplecate. Apoi vor pleca iarăși în turnul lor și, curios, darurile lor vor începe să mustre din locul lor de pe rafturile prăfuite.

Cu toate acestea, praznicul de lumină al minții și inimei și pe care îl cinstește în fiecare an Acel ce l'a gândit și realizat, înseamnă tot mai mult pentru câștigul culturii și artei naționale.

Tot mai mult se îndeamnă omul pentru a cumpăra aceste ostroave de liniște și reculegere, unde mai ales peste vară găsești tovarășe și refugiu. Tot mai cald ne mâna dorința de a primi, care este cartea.

Și pentru țara noastră, realitatea aceasta trebuie să ne bucure. Acolo unde — o spunem cu toată tristețea — analfabetismul înflorește buruiana beznei și a nepriceperii, sărbătoarea cărții, cu toate îndemnulurile, cu tot înțelesul ei, își are rostul bine hotărât.

Ceeace am vrea, mai ales, ar fi ca această sărbătorire a ei să ajungă să cuprindă cele 365 de zile ale anului, astfel ca cinstitrea ei să fie pururea.

Const. P. Taus

Credit pentru pensionari

Cât de frumos suna altădată acest simbolic cuvânt: „Credit"! Și cât de hulit a devenit astăzi!... Unde te duci și încotro te întorci, nu auzi decât vaete, că acest răsfățat copil de odinioară al întregii omeniri a sucumbat!... Prin toate magazinele și casele comerciale, privirea îți se oprește, fără să vrei, pe inscripții mari vizibile: „Credit nu există"! Și cine era oare acest magic copil, pe care omenirea îl deplânge atât de dureros? Prin ce miracol venea el oare în ajutorul omenirii?... Prin ce?... Ca să răspund la această întrebare, nu știu dacă ași găsi ceva mai concis și mai potrivit, fără a exagera, că *întregul progres de azi al omenirii este opera Creditului!*... Și dacă așa este — și nici nu poate fi altfel! — de ce oare creditul nu și poate găsi climatul prielnic în țara noastră?... La aceasta voi răspunde scurt: *Toată lumea și-a bătut joc de el, ceea ce l-a determinat să ne părăsească!*; zădarnic este rechemat! — el nu mai vrea să revină!...

Astfel, dacă creditul nu este azi accesibil pentru oameni cu oare care mijloace materiale, siliți a recurge la el în unele împrejurări, — cum poate fi el oare atins de un biet pensionar silit a și duce necazurile, înodând firul de pe o zi pe alta, cu o pensie de mizerie?... Ca funcționar, — cât timp era în activitate — avea posibilitatea să se ajute, într-o măsură oarecare, la casele asociațiilor respective unde funcționa, dar odată cu trecerea la pensie dispărea pentru el și acest avantaj!...

Organizațiile județene pensionărești, sunt încă prea slabe — afară de câteva excepții — și nu dispun nici ele de fonduri suficiente, spre a-l satisface pe toți. De aceea această arzătoare problemă a fost tratată în toate congresele pensionarilor și pusă ca unul din cele mai importante puncte din program. Ba chiar se ajunsese la un moment dat, ca pentru ajungerea acestui scop, să ia ființă o Casă specială, dar care din păcate — și nu știu din ce motive, — nu s'a adus la îndeplinire.

Aproape unanime auz cererile pensionarilor pentru satisfacerea acestui important desiderat al lor. În momentul de față cererile lor sunt și mai buni numeroase și mai prezente prin faptul că ne găsim la începutul sezonului de băi. Se știe că majoritatea acestor oameni, auzși în etate, devin cei mai

clienți ai tuturor reumatismelor, sciaticelor și alte maladii contractate în timpul serviciului, prin diferite biurouri nehygienice, și a căror tratament reclamă o prelungită cură la

Serbaria mamei și copilului în Prejmer

Duminică în 19 Iunie 1938, s'au serbat aceste zile în un cadru ce iese din comun. Prin stăruința și munca medicului de circumscripție Dr. V. Seceleanu, a primăriei comunale, a Reuniunilor de femei române și săsești, s'a aranjat o *expoziție de copii*, la care s'au prezentat peste 200 de mame cu toți copiii lor mici, până la 10—12 ani. Un juriu, compus din reprezentanții locali: D-1 și d-na preot I. Ludu, d-na și d-l dr. V. Seceleanu, inspector Păcală, notarul G. Dogariu, primarul și reprezentanții reuniunii femești, împreună cu oaspeții brașoveni d-na și d-l dr. P. Nistor, d-șoara Sofia Ștefan, asistentă socială, d-nii dr. Liviu Câmpeanu, dr. Nicolae Căliman, dr. N. Ștefan, dr. I. Dorca, a triat familiile cu copiii lor, după numărul născuților, morților și starea sanitară și de îngrijire a copiilor.

Au constatat cu deosebită plăcere că în Prejmer și cu deosebire în cătunele Cărpiniș, Stupini, Lunca, se află foarte multe familii cu 8-10-12 copii. Și ce e mai important, aproape toți copiii sunt în viață, ici colo având câte 1-2 morți din ei. Copiii se prezintă bine dezvoltati, bine hrăniți și curat îmbrăcați. Au fost văzuți peste 500 de copii.

După cuvântarea d-lui dr. Seceleanu, care arată motivul și rostul acestei „expoziții”, medicul primar al județului dr. Nistor își arată satisfacția stării bune sanitare, de dezvoltare și de îngrijire a copiilor, constată că viitorul biologic al neamului în Prejmer e asigurat, că numărul locuitorilor și în deosebi al Românilor, e în continuă creștere. Aduce salutul d-lui prefect, care ar fi fost foarte bucurios să asiste la serbare, dar a fost împiedecat de alte ocupații de reprezentare.

Apoi se împart premiile familiilor celor cu mai mulți copii, avându-se în vedere și faptul de a nu le fi murit copil sau cât mai puțini. S'au împărțit 14 perechi de ghetă, 15 pachete cu stofă pentru hăinuțe, 50 de bu-

băi etc., și deci și nevoia de credit este acum mai mare, spre a și putea căuta la timp sănătatea.

Ca să mai aștepte până va lua ființă Casa de credit specială, cine știe cât timp va mai trece. Este imperios să se organizeze ceva mai rapid, spre a se veni în ajutorul acestei categorii de salariați.

Tot din rândurile pensionarilor pornește următoarea propunere pentru soluționarea acestei chestiuni: Banca Națională să acorde avansuri organizațiilor județene de pensionari, pe baza bonurilor de pensii semnate de titulari, sub garanția întregii averi a organizațiilor și a consiliului de administrație, spre a fi asigurată în contra ori cărui risc etc.

Acest deziderat al foștilor slujitori ai statului — foarte îndreptățit de altfel — îl susținem cu toată căldura și îl recomandăm forurilor superioare în drept, pentru studiere.

În anii din urmă guvernele au înființat Case de credit pentru diferite categorii sociale: agricultori, viticultori, comercianți, meseriași etc., așa că și pentru cei ce au servit țara cu credință și devotament, închinându-și o viață de muncă țării, s'ar putea face ceva!...

Brașov, 20 Iunie 1938.

I. P.

Acordul subcomitetului de ne-intervenție în chestia spaniolă

Se anunță din Londra că, subcomitetul de ne-intervenție a aprobat în *unanimitate*, în întregime proiectul de plan privitor la retragerea voluntarilor, cu stipulațiunile pentru acordarea drepturilor limitate de beligeranți, restabilirea controlului terestru și a controlului naval și fixarea de observatori în anumite porturi spaniole.

Proiectul va fi acum revăzut pentru ultima dată din punctul de vedere tehnic. Comitetul plenar al ne-intervenției va fi ținut la curent cu felul cum au evoluat discuțiile.

Se va ține apoi o reuniune oficială a comitetului plenar pentru aprobarea planului, care va fi supus celor două tabere în luptă în Spania.

Cu privire la chestiunea finanțării planului, reprezentanții din subcomitet își vor consulta guvernele.

Mareșalul Graziani în Spania

Correspondentul din Roma al ziarului englez „Times” anunță că, după toate probabilitățile mareșalul italian Graziani a fost trimis în Spania să studieze situația militară și că d-sa a și prezentat guvernului italian un raport cuprinzând observațiile făcute.

INFORMAȚIUNI

Polițiile trec sub conducerea jandarmeriei. Suveranul a semnat legea prin care conducerea organelor de poliție de pe teritoriul atât urban cât și rural al fiecărui județ trece sub autoritatea Comandamentului Legiunii de jandarmi. Legea specifică atribuțiunile jandarmeriei și poliției în cadrul noii legi.

Ministerul de Interne, prin ordinul No. 11653—938 a prelungit termenul de declararea armelor și preschimbarea permiselor de port și posedat arme, până la 1 Iulie 1938.

Reducere pe C. F. R. pentru „Luna cărții”. Vizitatorii expoziției „Luna Cărții”, care se inaugurează Joi 23 Iunie în noul palat cultural, construit pe piața Senatului, vor beneficia de 50% reducere din taxele tarifului tren de persoane, dacă vor pleca dela orice stație și se vor înapoia din București în intervalul dela 23 Iunie — 7 Iulie 1938 inclusiv. Valabilitatea билетelor pentru înapoiere se limitează la maximum 5 zile, socotite dela data sosirii în timpul expoziției. La ducere, călătorul va plăti билетul cu prețul întreg. Înapoierea se va face gratuit, pe baza aceluiași билет întreg, vizat de stațiile București și la Expoziție.

În conformitate cu „Legea Presei” și potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 3, referitor la publicarea cifrei mijlocie a tirajului din anul precedent. Ne facem datoria și arătăm că tirajul pe care ziarul „Gazeta Transilvaniei” l-a avut anul trecut a fost în medie de 1700 exemplare de fiecare număr apărut.

O luptă pe viață și pe moarte. Se anunță din Ankara, că un șarpe lung de 3 metri și având o circonferință de 40 de centimetri, — scăpat probabil din vre-o menagerie ambulată — teroriza de mai multă vreme pe locuitorii satului Dikmane, din apropiere de Belkessir.

Acum două săptămâni, șarpele omorâse un tânăr de 16 ani. Alaltaseara șarpele a atacat un lemnar pe când acesta se înapoia în sat. O luptă teribilă s'a pornit între om și fiară, dar în cele din urmă lemnarul a reușit să taie capul șarpelui cu un cuțit.

Sfințire de steaguri. Duminică 26 Iunie a. c. orele 9 va avea loc la Stadionul Municipal, serbarea sfințirii steagurilor formațiunilor de pregătire premilitară, înființate în cursul anului 1938.

Centrul examenelor de bacalaureat s'a fixat pentru inspectoratul școlar Brașov precum urmează:

Com. No. 17 Brașov: localul lic. „Meșotă” dau examen elevii: lic. Șaguna Brașov, lic. Meșotă Brașov, lic. băieți Făgăraș, lic. Pr. Ileana Brașov, lic. fete Sighișoara, înscriși prin insp.

Com. No. Brașov: localul lic. „A. Șaguna” dau examen elevii: lic. rom. cat. Brașov, lic. Honterus Brașov, lic. Sf. Gheorghe, lic. Sf. Nicolae Sighișoara, lic. Episcopul Teutsch Sighișoara, lic. băieți Mediaș, înscriși prin inspectorat.

Tragere de luptă. Reg. 89 Infanterie, va avea Luni 27 și Marți 28 Iunie 1938 tragere de luptă în Poiana Brașovului. Aceasta se aduce la cunoștința publicului pentru a evita în mod strict accesul în această regiune în zilele emintite mai sus.

Groznică nenorocire în Polonia. O groznică catastrofă s'a produs ieri dimineață pe fluviul Bug, în apropiere de Brozesc din Polonia.

O barcă în care se aflau 30 țărani s'a scufundat în mijlocul fluviului, deoarece fundul bărcii s'a detașat din cauza prea mării greutăți.

Toți cei 30 de țărani s'a inecat. Cadavrele lor nu au fost încă aduse la mal.

Joi 24 crt. orele 4—6 d. m. încep cursurile de vară conținând prepararea celor mai perfecte sandwische, saleuri și bours-securi, înghețată, parfaim-uri, geleuri de fructe, fire a clook-uri și bonbonerie. Cu această serie se încheie cursurile de vară ale D-nei Ostrovăț.

Expoziția prof. V. Maximilian este deschisă la liceul „A. Șaguna” dela 5—26 Iunie a. c. între orele 11—1 și 5—7.

Siguranța absolută

vă oferă numai cel mai bun: Întrebuințați deci numai neîntrecutele „Brillant-Extra-Primissima și Luxus-Silken-Fines!”

20 6—0

neîntrecut